

Biskop Marianne Gaarden tale ved genindvielsen af Lillebrænde Kirke søndag den 9. december 2018.

Epistlen skriver apostlen Paulus til romerne:

Alt, hvad der tidligere er skrevet, er jo skrevet,
for at vi skal lære af det,
så vi med udholdenhed og med den trøst,
som Skrifterne giver os, kan fastholde håbet.

Udholdenhedens og trøstens Gud
give jer ét og samme sind,
sådan som Kristus Jesus vil det,
så I enigt med én mund lovpriser Gud,
vor Herre Jesu Kristi fader!

Tag derfor imod hinanden,
ligesom Kristus har taget imod jer til Guds ære.

Romerbrevet 15,4-7

Kære menighed og kære menighedsråd

Hjertelig tillykke med den veloverståede, velykkede og gennemgribende restaurering af Lillebrænde Kirke.

Jeg ved, at I i menighedsrådet,
som Paulus skriver i sit brev til romerne,
har udvist udholdenhed og har fastholdt håbet – håbet om,
at lyset nu atter vil falde ind af østvinduet her i koret.
Og det er nu lykkedes på allersmukkeste vis.
Alle i menigheden har i bogstavelig forstand sat sit fingeraftryk på fremtiden her i kirken og på alteret.

Det var en del af historien, at vinduet blev muret til –
men takket være jeres udholdenhed og fastholdelse af håbet
er det nu en del af historien, at vinduet er blevet genåbnet, til glæde for jer selv og for de kommende generationer.

Både nu og i fremtiden kan menigheden sidde her i kirken og rette blikket mod albertavlen, der udgøres af et vindue, hvor Guds lys kan skinne ind igennem og forbi bronzegrenen fra Livets Træ, der så fint illustrerer opstandelsen og det evige liv.
Her mødes gammelt og nyt.

Her kan blikket hvile,
og her man kan lade tankerne gå på vandring.
Måske bliver man inspireret af grenen –
smukt omkranset af kalkmalerierne på siderne af vinduet, der på den ene side forestiller Marias og Josefs flugt til Ægypten med den lille nyfødte Jesus, der på den anden side fremstilles i templet, da den lille familie er tilbage i Jerusalem igen.

Måske har man en indre samtale med Vorherre,
om det, der nu engang ligger en på sinde,
mens man sidder her i kirken og kigger op mod lyset.

Eller måske lader man for en stund tankerne hvile og mærker den velsignede fred og ro, der breder sig i sindet, når man føler Guds nærvær.

Alt sammen så smukt illustreret af det genåbnede vindue
med grenen fra livets træ, der sammen med kalkmalerierne i dag udgør kirkens alterparti.

Og grenen vokser på et træ med en stamme.
Det er den stamme, som alle Kristustroende er podet på.
Når man poder en gren på et træ,
vokser grenen sammen med træstammen,
hvorfra grenen henter sin næring.

Således er alle døbte som grene, der er podet på Kristus,
hvorfra vi får vores åndelige næring.
Så smukt illustreret ved bronze træstammen,
der nu og i fremtiden bærer døbefonten her i kirken.

Når fremtidige generationer døbes her i Lillebrænde Kirke, er det godt at tænke på og blive mindet om,
at vi alle er som grene, der er podet på Kristus,
hvorfra vi henter åndelig næring.

Og det er ikke kun alterparti og døbefont,
der er nytænkt og restaureret – det er næsten hele kirken.

Det har krævet udholdenhed og fastholdelse af håbet,
som Paulus siger:
Og videre skriver Paulus til sin menighed:
"Udholdenhedens og trøstens Gud
give jer ét og samme sind,
sådan som Kristus Jesus vil det,
så I enigt med én mund lovpriser Gud,
vor Herre Jesu Kristi fader!"

Menigheden skal altså i fællesskab lovprise Gud.
Det er netop derfor, man har bygget kirker igennem tiden,

og også derfor, at man for godt 800 hundrede år siden byggede Lillebrænde Kirke.

Hvor meget har samfundet ikke forandret sig siden da. Hvor lang tid står købmanden, bageren eller tankstationen?

Vores samfund er i konstant bevægelse,
og næsten alt forandres igennem generationer.

Lillebrænde kirke er også forandret og restaureret, og dog den samme og det er det samme budskab, der fortsat lyder.

Tænk engang på, at der i 27-28 generationer før jer,
har været en menighed her i kirken, der
har lovprist Gud; har bekendt den kristne tro;
har bedt Fadervor; har sunget salmer;
har lyttet til prædikener og har ladet tankerne gå på vandring, alt mens blikket har hvilet på alterpartiet.

Her har menigheden døbt sine børn,
så de blev podet på Kristus.
Her har unge knælet, når de blev konfirmeret.
Her har brudepar sagt ja til hinanden
og lovet hinanden troskab.
Og her i kirken har man båret sine kære ind i kisten.
Kirken her har dannet ramme om menneskers liv i mere end 800 år.

Og i fremtiden vil Lillebrænde Kirke også danne ramme om livet for mange generationer,
der lovpriser Gud lige netop her, hvor vi er samlet i dag.

Og de vil bekende den kristne tro;
bede Fadervor; synges salmer;
lytte til prædikener og lade tankerne gå på vandring,
alt imens de lader blikket hvile på alterpartiet,
hvor Guds lys skinner ind igennem vinduet
med grenen fra Livets Træ;
eller de vil have indre samtale med Vorherre,
om det, der nu engang ligger dem på sinde,
eller de vil for en stund lade tankerne hvile
og mærke den velsignede fred og ro,
der breder sig i sindet, når man priser Gud,
og mærker det guddommelige nærvær.

Så kære menighedsråd og menighed,
tak fordi I udviste udholdenhed og fastholdt håbet.

Tillykke med resultatet – og må Guds lys skinne på jer alle her i kirken igennem det nyåbnede vindue. Amen.